Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie 2014

16.

108091

Albert Wiesener's bok vekker oppmerksomhet og får god omtale i landets aviser

Stadig flere aviser bringer fyldig omtale av Albert Wieseners bok: «Lys over landssvikoppgjøret», utgitt på Dreyers Forlag. Spesielt har vi merket oss den kristelige dagsavis «DAGEN's» anmeldelse, skrevet av den ikke ukjente redaktør Arthur Berg.

I slutt-av-snittet skriver han:

I sigerrusen tillet vi oss å gløyma visse fundamentale rettsprinsipp. Og sume av dei prinsippi er so viktige at dei plasserer oss på den gale sida av rettsstatens grenser.

Og det er jussens judicium, Verre endå er det med moralens dom: Korleis går det til at folk som gjekk i fengsel for det brotne geværets og Internasjonalens ideal før krigen, no etter krigen presenterer gevær for kravet om heilhuga «nasjonal holdning»?

Eller korleis har det seg at vi akkurat med det same vi var ferdige med fordømingi av dei u-nasjonale ved dei tidlegare (?) internasjonale, bråsnudde på nytt — og tok til å håna «nasjonale subjekter» og dovregubbar med nisseluer ned over augo?

Vi burde dryfta prinsippi for landssvikoppgjeret i ljoset av Wieseners tankar. For han er i pakt med juridiske ideal som ein demokratisk stat ikkje kan krenkja utan å krenkja demokratiet, rettsstaten og menneskeverdet med det same.

Konsekvensen av ei slik krenkjing vert ikkje lettare å bera, om vi blundar for alvoret. Det syner mellom anna den medfarten som prestar har fått og fær av statlege og kyrkjeelege styremakter, når dei protesterer mot ei u-lov som legitimerer dåp av ufødde born i dei tolv fyrste vekene av det spirande menneskelivet. Når manns ære vert redusert, er ogso livet hans i fåre.

— — —

I «Agderposten» den 17. januar, er det Tor Liltved som skriver anmeldelsen av Albert Wieseners bok, der det bl.a. heter:

Albert Wieseners bok vil nok bli møtt med høyst forskjellige reaksjoner, men så lenge etter landssvikoppgjøret vil nok de fleste ha et mer nyansert syn på dette enn man hadde dengang det foregikk og med krigstiden i friskt minne. Albert Wieseners bok bringer uten tvil nytt lys over landssvikoppgjøret, selv om mange av hans synspunkter fremdeles vil være sterkt kontroversielle.

Albert Wieseners rettferdighetssans bør vi i hvert fall ikke trekke i tvil. Og en bør huske at høyesterettsadvokaten som forsvarte NS-folk etter krigen, forsvarte norske motstandsfolk ved tyske krigsretter og for Gestapo under *krigen.*